

Насилието над жените в ЕС Състояние към момента

РЕЗЮМЕ

Насилието над жените е нарушение на правата на човека и форма на дискриминация, основана на пола. Произтичащо от неравенството между жените и мъжете, то се проявява в различни форми. Оценките относно неговите мащаби са тревожни. То оказва тежко въздействие върху жертвите и причинява значителни разходи.

Организацията на обединените нации и Съветът на Европа са разработили инструменти, които са основните референтни показатели в областта на борбата с насилието над жените.

Европейският съюз (ЕС) работи за разрешаването на този проблем с помощта на различни средства, но в настоящия момент не съществува обвързващ инструмент, специално предназначен за защита на жените от насилие.

Въпреки че се наблюдават общи тенденции в областта на борбата срещу насилието, възприетите от държавите членки подходи се различават.

Многобройните усилия на Европейския парламент са насочени към укрепване на политиката на Съюза в тази област. Парламентът многократно призова за стратегия на ЕС за борба с насилието над жените, включително за обвързващ инструмент.

Заинтересованите страни изразяват редица опасения, като например въздействието на икономическата криза и необходимостта от цялостна политическа рамка на ЕС за премахване на насилието над жените.

Актуализация на информационната бележка, публикувана през юни 2013 г.

Съдържание на информационната бележка:

- Проблематика
- Международен контекст
- Какво прави ЕС?
- Държавите членки
- Европейският парламент
- Становища на заинтересованите страни
- Допълнителна информация

Кратък речник

Насилие над жени: „всички актове на насилие, основано на пола, които водят или е вероятно да доведат до физически, сексуални, психологически или икономически увреждания или страдание за жените, включително заплахи за такива актове, принуда или произволно лишаване от свобода, независимо дали това се случва в обществения или в личния живот“.

Насилие над жените, основано на пола: „насилие, което е насочено срещу жена, защото тя е жена, или което засяга предимно жените“.

Домашно насилие: „всички актове на физическо, сексуално, психологическо или икономическо насилие, които се случват в семейството или в домакинството, или между бивши или настоящи съпрузи или партньори, независимо дали извършителят живее или е живял заедно с жертвата“.

Източник: [Конвенция на Съвета на Европа за превенция и борба с насилието над жени и домашното насилие](#), Съвет на Европа, 2011 г.

Проблематика

Насилието над жените е едновременно нарушение на правата на човека и форма на дискриминация, основана на пола. То представлява основна пречка за постигане на равенство между жените и мъжете. Въпреки нарастващото внимание, което се отделя на този въпрос, насилието над жените продължава да бъде широко разпространено на всички равнища на обществото и засяга всички държави — членки на ЕС.

Произход и прояви

Насилието срещу жените се корени в неравенството между жените и мъжете в обществото. За неговото оправдаване понякога се прави позоваване на традиционни и религиозни ценности. Някои фактори, като например липсата на икономическа независимост на жените, утежняват тяхната уязвимост¹.

Насилието се проявява в различни форми. Те включват психологическото насилие, тормоза, физическото насилие, сексуалното насилие, гениталното осакатяване на жени, принудителния брак, принудителния аборт и принудителната стерилизация, сексуалния тормоз и престъпленията на честта. Някои специфични групи, като жените мигранти, лицата с увреждания или лицата, които живеят в специализирани заведения, е по-вероятно да бъдат подложени на насилие².

Неустановени мащаби

Все още липсват надеждни и съпоставими данни на национално и европейско равнище. Събирането на данни е трудно, тъй като по различни причини (например страх или срам) жертвите често не съобщават за актовете на насилие. Според [Агенцията на Европейския съюз за основните права](#) (FRA), четири от всеки пет жени не са се обърнали към нито една от съответните служби, след като са претърпели актове на насилие от лица, различни от техния партньор. Липсата на общо определение за насилие на европейско равнище също представлява допълнителна пречка за събирането на съпоставими данни³.

Съществуващите оценки са тревожни. Съветът на Европа [счита](#), че между 20 % и 25 % от жените в Европа биват подложени на физическо насилие поне веднъж през живота си в зряла възраст, а повече от 10 % от тях са жертви на сексуални

злоупотреби с употреба на сила. Данните за всички форми на насилие над жените достигат 45 %. Оценката на мащабите на домашното насилие, което е най-често срещаната форма на насилие, показва, че от 12 % до 15 % от жените в Европа на възраст над шестнадесет години са жертви на домашно насилие. Според научно изследване броят на смъртните случаи в ЕС, свързани с домашното насилие, е близо 3 500 годишно — повече от девет на ден, като приблизително седем от жертвите са жени⁴.

Последици

Насилието има тежки непосредствени и дългосрочни последици върху физическото и психическото здраве на пострадалите жени. То може също така да доведе до отрицателни последици за децата, които са свидетели на насилие.

Освен човешките страдания и тяхното въздействие върху здравето, насилието над жените създава значителна икономическа тежест за обществото като цяло, предвид медицинските грижи, полицейските и съдебните разходи, загубата на производителност и социалните разходи. Според научен доклад, само по себе си домашното насилие струва на ЕС 16 милиарда евро годишно. Годишните бюджети за предотвратяване на този вид насилие в Европа се оценяват на десетки милиони евро⁵. Съгласно проучване, проведено от Генералната дирекция за услуги в областта на парламентарните изследвания на Европейския парламент, общата годишна цена на насилието срещу жените в ЕС през 2011 г. възлиза на повече от 228 милиарда евро⁶.

Въздействието на икономическата криза

Някои проучвания показват, че насилието срещу жените има тенденция да се увеличава по време на криза. Загубата на работа например може да предизвика чувство на неудовлетвореност, което би могло да подтикне някои мъже към прояви на насилствено поведение⁷. В своята [резолуция от 12 март 2013 г.](#) Европейският парламент подчерта, че икономическата криза благоприятства тормоза, злоупотребите и насилието срещу жени във всичките им форми, и по-специално разпространението на проституцията. Членовете на ЕП потвърдиха, че в условия на икономическа криза и строга бюджетна дисциплина жените разполагат с по-малко възможности да защитават себе си и своите деца от насилие.

Международен контекст

Организация на обединените нации

[Конвенцията за премахване на всички форми на дискриминация по отношение на жените](#) (1979 г.)⁸ и [Декларацията на ООН за премахване на насилието срещу жени](#) (1993 г.) са основните референтни инструменти в тази област. Въпреки че няма

Програмата „Дафне“

Стартирана през 1997 г., програмата „Дафне“ има за цел предотвратяването и премахването на насилието над жени, младежи и деца. Чрез тази програма ЕС финансира действия на НПО, местни публични органи, научноизследователски центрове и др. за борба срещу този вид насилие. [Програмата „Дафне III“](#) (2007—2013 г.) разполагаше с бюджетен пакет от 116,85 милиона евро. Комисията [предложи](#) от 2014 г. нататък програмата „Дафне“ да се включи в програмата [„Права, равенство и гражданство“](#) за периода 2014—2020 година. Тази програма беше приета от Европейския парламент и Съвета на 17 декември 2013 г. и получи финансов пакет от 439,473 милиона евро за периода 2014—2020 г. В своята [резолуция от 2 февруари 2012 г.](#) Европейският парламент настоя за подходящо финансиране на програмата „Дафне“.

обвързващ характер, Декларацията е първият международен инструмент, който се занимава изключително с насилието, чиито жертви са жени.

Насилието срещу жените е една от критичните области, определени в [Пекинската платформа за действие](#), приета на Четвъртата световна конференция за жените през 1995 г. Тази платформа посочва мерки, които трябва да бъдат предприети от държавите, от международните организации или неправителствените организации с цел предотвратяване и борба с насилието.

Премахването и предотвратяването на насилието над жените беше приоритетната тема на [57-ата сесия на Комисията относно положението на жените](#), проведена през март 2013 г. в Ню Йорк.

Съвет на Европа

През 2002 г. Комитетът на министрите прие [препоръка относно защитата на жените от насилие](#), в която, наред с другото, призова държавите членки да разработят планове за действие за предотвратяване на насилието и за защита на жертвите.

През май 2011 г. [Конвенцията за превенция и борба с насилието над жени и домашното насилие](#) („Конвенцията от Истанбул“) беше открита за подписване. Конвенцията е първият правно обвързващ инструмент в тази област. Тя създава [глобална рамка](#) за предотвратяване на насилието, защита на жертвите и съдебно преследване на извършителите на насилие. Понастоящем двадесет държави — членки на ЕС, са [подписали](#) Конвенцията, а три — Португалия, Италия и Австрия — са я ратифицирали.

Какво прави ЕС?

[Договорът за ЕС](#) (ДЕС) утвърждава принципа за равенството между жените и мъжете и недискриминацията (член 2). В [Хартата на основните права](#) се гарантира правото на достойнство (дял I) и равенство (дял III). Тя съдържа, наред с другото, специални разпоредби относно правото на физическа и психическа неприкосновеност и забранява всяка форма на дискриминация, основана на пола. Освен това, въпреки че няма правна сила, Декларация 19 по член 8 от [Договора за функционирането на Европейския съюз](#) (ДФЕС) потвърждава политическата воля на държавите членки да се борят с всички форми на домашно насилие.

Политически ангажименти

В [Стокхолмската програма](#) (2010—2014 г.) се подчертава, че жените, които са жертви на насилие, представляват една уязвима група, която се нуждае от по-голяма защита, включително в правно отношение. Тя засилва ангажимента на ЕС за подобряване на борбата срещу насилието, основано на пола. В [Хартата на жените](#), приета от Европейската комисия през март 2010 г., се предвижда създаването на всеобхватна рамка за борба срещу насилието, на което са подложени жените.

Борбата срещу насилието е сред основните теми, включени в [Стратегията за равенство между жените и мъжете](#) (2010—2015 г.). Като едно от приоритетните действия на стратегията е обявено приемането на стратегия на равнището на ЕС за борба с насилието над жените. В своите заключения от [8 март 2010 г.](#) и от [6 декември 2012 г.](#) Съветът призова Комисията да пристъпи към разработването на такава стратегия.

Законодателни мерки

Понастоящем ЕС не разполага със специфичен обвързващ инструмент за защита на жените от насилие⁹. Въпреки това в области, свързани с проблемите на насилието срещу жените, са създадени правни инструменти.

Тези инструменти се отнасят например до равното третиране и недопускането на дискриминация ([Директива 2002/73/ЕО](#) за прилагането на принципа на равно третиране на мъжете и жените по отношение на достъпа до заетост, професионално обучение и повишаване, и условията на труд ([Директива 2006/54/ЕО](#) (преработена)) и [Директива 2004/113/ЕО](#) относно прилагане на принципа на равното третиране на мъжете и жените по отношение на достъпа до стоки и услуги и предоставянето на стоки и услуги¹⁰); трафика на хора ([Директива 2011/36/ЕС](#) относно предотвратяването и борбата с трафика на хора и защитата на жертвите от него и [Директива 2004/81/ЕО](#) за издаване на разрешение за пребиваване на граждани на трети страни, които са жертви на трафик на хора или са били обект на помощ за незаконна имиграция и които сътрудничат с компетентните органи); или защитата на жертвите ([Директива 2012/29/ЕС](#) за установяване на минимални стандарти за правата, подкрепата и защитата на жертвите на престъпления, [Директива 2011/99/ЕС](#) относно европейската заповед за защита по наказателноправни въпроси и [Регламент \(ЕС\) № 606/2013](#) относно взаимното признаване на мерки за осигуряване на защита по граждански дела¹¹).

В контекста на [външната политика „Насоките на ЕС относно насилието срещу жените и борбата с всички форми на дискриминация на жените“](#), приети през 2008 г., потвърждават ангажимента на ЕС за насърчаване и защита на правата на жените в трети държави. ЕС разглежда проблема за насилието срещу жените в рамките на своите специфични диалози относно правата на човека и подкрепя проекти за борба с насилието срещу жените чрез [Европейския инструмент за демокрация и права на човека](#).

Държавите членки

Въпреки че се наблюдават общи тенденции в националните политики за борба с насилието над жените, съществуват различия между държавите членки.

В законодателен план домашното физическо насилие и сексуалното насилие са основните форми на насилие, които се считат за престъпления. Домашното психологическо насилие, принудителните бракове, сексуалният тормоз, както и гениталното осакатяване на жени се наказват по различен начин в различните държави¹². В някои случаи е необходима жалба от страна на жертвата за започването на съдебен процес¹³. Ниският процент на съдебни производства и присъди за домашно насилие и за изнасилване изглежда е общ проблем за много държави членки. В опит за преодоляване на тази ситуация Испания и Обединеното кралство са създали [специализирани съдилища](#) за разглеждане на случаи на насилие срещу жени.

Испания: през 2004 г. в страната беше приет цялостен [закон](#) относно мерките за пълна защита срещу насилието, основано на пола. Този закон е първият по рода си в Европа.

Швеция: там проституцията се разглежда като акт на насилие, основано на пола, и като пречка за равенството между жените и мъжете. През 1999 г. са въведени [законодателни разпоредби](#) за инкриминиране на купуването на сексуални услуги.

В допълнение към законодателните мерки, през последните години държавите членки приеха политически стратегии за борба с насилието срещу жените — чрез национални планове за действие (НПД) по отношение на всички форми на насилие или чрез планове за действие, насочени към определени форми на насилие — или включиха съответни мерки в други планове за действие, насочени например към насърчаване на равенството между жените и мъжете и на социалното приобщаване¹⁴.

Домашното насилие и трафикът на хора са най-разглежданите въпроси в НПД. По отношение на вида на наемната, в плановете за действие се обръща все по-голямо внимание на превантивните мерки (напр. програми за повишаване на осведомеността, обучение на специалисти, които влизат в контакт с жертвите, програми за лечение на извършителите на насилие) и на осигуряването на подкрепа (приюти за пострадалите жени, телефонни линии за помощ). За сметка на това, програмите за реинтеграция, насочени към нуждите на жените — жертви на насилие (достъп до жилища на приемлива цена, до заетост, обучение и подпомагане на доходите), са по-рядко срещани¹⁵.

Европейският парламент

Европейският парламент за първи път изрази тревога относно проблема с насилието срещу жените със своята [резолюция от 11 юни 1986 г.](#) Оттогава той играе особено важна роля в тази област, най-вече чрез своята [комисия по правата на жените и равенството между половете](#) (FEMM). Много текстове са приети от членовете на ЕП с цел справяне с проблемите на трафика на хора, насилствената проституция и гениталното осакатяване на жени¹⁶, борбата срещу насилието, основано на пола, като цяло и, по-общо, относно въпросите за равенството между жените и мъжете¹⁷.

В своята [резолюция от 26 ноември 2009 г.](#) Парламентът призова Комисията да изготви предложение за всеобхватна директива в областта на превенцията на всички форми на насилие срещу жени и борбата срещу тях. Той прикани държавите членки да признаят сексуалното насилие и изнасилването, включително в рамките на брака и на неформалните интимни връзки и/или когато е извършено от членове на семейството от мъжки пол, за престъпления, за които се образува служебно наказателно производство.

Парламентът отново призова за европейска директива в своята [резолюция от 5 април 2011 г.](#) В нея той подчерта, че жените в Европейския съюз не се ползват с еднаква закрила срещу насилието, извършвано от мъже. Членовете на ЕП приветстваха изразения от Комисията ангажимент да представи стратегия в тази област и предложиха всеобхватен подход срещу насилието, основано на пола.

Неотдавна, в своята [резолюция от 6 февруари 2013 г.](#), Парламентът отново прикани Комисията да представи стратегия на ЕС срещу насилието спрямо жените, включително и директива, определяща минимални стандарти. Той призовава също така ЕС и отделните държави членки да подпишат и ратифицират Конвенцията на Съвета на Европа за превенция и борба с насилието над жени и домашното насилие.

Накрая, през януари 2014 г. комисията FEMM [прие](#) нов [доклад](#) по собствена инициатива, съдържащ препоръки към Комисията относно борбата с насилието

срещу жени (докладчик: Антония Първанова, ALDE, България). Този доклад, придружен от [проучване](#) за оценка на европейската добавена стойност, приканва Съвета да добави насилието над жените към областите на особено тежката престъпност, посочени в член 83, параграф 1 от [ДФЕС](#). Освен това Парламентът приканва Комисията до края на 2014 г. да изготви, въз основа на член 84 от ДФЕС, законодателно предложение за установяване на мерки за насърчаване и подкрепа на действията на държавите членки в областта на превенцията на насилието над жените. Комисията е приканена също така да представи стратегия на ЕС и план за действие, както и през следващите три години да обяви Европейска година за прекратяване на насилието над жените. Докладът следва да бъде представен на пленарната сесия преди края на настоящия парламентарен мандат.

Становища на заинтересованите страни

Европейският икономически и социален комитет (ЕИСК) [изразява безпокойство](#), че икономическата криза се отразява сериозно на социалните политики в много държави членки и че се наблюдава закриване на центрове за прием на жени — жертви на насилие, спиране на проекти за превенция, както и намаляване на националните бюджети за равенство между половете. ЕИСК подчертава, че кризата и политиките за строги икономии водят до увеличаване на неравенството, изостряйки факторите които предизвикват насилие.

[Европейското женско лоби](#) (ЕЖЛ) [призовава](#) ЕС да създаде цялостна политическа рамка за премахване на насилието над жените, както и директива в тази област, и подкрепя идеята за Европейска година срещу насилието. ЕЖЛ изготви също и [доклад](#) за оценка на НПО относно насилието над жените. В доклада се отбелязва, наред с другото, че по-голямата част от НПО, работещи по въпросите на жените, са разочаровани от начина, по който се провеждат консултации с тях от страна на националните органи при разработването и изпълнението на плановете за действие. Освен това, като потвърждава, че проституцията е форма на насилие срещу жените, ЕЖЛ води [кампания](#) за нейното премахване.

От мрежата „[Жени срещу насилието в Европа](#)“ (WAVE) [подчертават](#), че малък брой от държавите в ЕС са създали национални телефонни линии за помощ, функциониращи безплатно 24 часа/7 дни в седмицата. Освен това броят на местата в приютите за пострадали от насилие жени е недостатъчен — в целия ЕС на разположение са само 50 % от необходимите места. Накрая те отбелязват, че броят на центрове за жертви на сексуално насилие също е недостатъчен.

Допълнителна информация

[Борба с насилието срещу жените: оценка на европейската добавена стойност](#), Генерална дирекция за услуги в областта на парламентарните изследвания, Европейски парламент, 2013 г., 33 стр.

[Сексуалната експлоатация и проституцията и тяхното отражение върху равенството между половете](#), Генерална дирекция за вътрешни политики на ЕС, Тематичен отдел по граждански права и конституционни въпроси, Европейски парламент, 2014 г., 89 стр.

[Преглед на изпълнението на Пекинската платформа за действие в държавите — членки ЕС: насилието срещу жени: подкрепа за жертвите](#), Европейски институт за равенство между половете, 2012 г., 142 стр.

[Въпросът за насилието срещу жените](#), Генерална дирекция за вътрешни политики на ЕС, Тематичен отдел по граждански права и конституционни въпроси, Европейски парламент, 2010 г., 38 стр.

[Насилието срещу жените и ролята на стратегиите за равенство между половете, социално приобщаване и здравеопазване: обобщаващ доклад](#), Европейска комисия, 2010 г., 207 стр.

[Проучване на осъществимостта за оценка на възможностите, начините и необходимостта за стандартизиране на националното законодателство относно насилието срещу жените, насилието срещу децата и насилието, основано на сексуална ориентация](#), Европейска комисия, 2010 г., 210 стр.

Бележки

- ¹ [Премахване на всички форми на насилие, основано на пола: информационна бележка](#), Конференция на тема „Равенство между жените и мъжете“, Европейска комисия, ГД „Правосъдие“, септември 2011 г., стр. 6; [Въпросът за насилието срещу жените в ЕС](#), Генерална дирекция за вътрешни политики на ЕС, Европейски парламент, март 2010 г., стр. 11.
- ² [Насилието срещу жените и ролята на стратегиите за равенство между половете, социално приобщаване и здравеопазване: обобщаващ доклад](#), Европейска комисия, 2010 г., стр. 81—85.
- ³ За преглед на националните определения вж.: [Насилието срещу жените и ролята на стратегиите за равенство между половете, социално приобщаване и здравеопазване: обобщаващ доклад](#), пак там, стр. 37.
- ⁴ Данни за 2006 г. Вж.: Оценка на смъртността от домашно насилие в Европа, обобщение на научния доклад (*Estimation de la mortalité liée aux violences conjugales en Europe, synthèse du rapport scientifique*), Псител, юни 2010 г., стр. 5. Научният доклад и неговото обобщение са достъпни на адрес: <http://www.psytel.eu/violences.php>.
По въпроса за мъжете — жертви на насилие от страна на партньора им, вж.: [Мъжете също са жертви на домашно насилие](#), в. „Фигаро“, август 2010 г.
- ⁵ Данни за 2006 г. Вж.: Оценка за цената на домашното насилие в Европа: обобщение на научния доклад (*Estimation du coût des violences conjugales en Europe: synthèse du rapport scientifique*), Псител, юни 2009 г. Докладът показва, че чрез увеличаване с едно евро на бюджета на политиките за превенция могат да се спестят 87 евро от общи разходи, включително 30 евро от преки разходи, стр. 3—4. Докладът и неговото обобщение са достъпни на адрес: <http://www.psytel.eu/violences.php>. Въпросът за цената на насилието е разгледан също в [„Борба с насилието срещу жените: проучване за оценка на мерките и действията, предприети в държавите — членки на Съвета на Европа“](#), Съвет на Европа, 2006 г., стр. 8—12.
- ⁶ [Борба с насилието срещу жените: оценка на европейската добавена стойност](#), Генерална дирекция за услуги в областта на парламентарните изследвания, Европейски парламент, 2013 г., стр. 24.
- ⁷ [Въздействието на глобалната икономическа криза върху благосъстоянието и предоставянето на права на жените](#), СИДА, декември 2010 г., стр. 40—41; [Световната икономическа и финансова криза: какво означава тя за равенството между половете](#), ЮНИФЕМ, юли 2009 г.
- ⁸ Комитетът за премахване на дискриминацията по отношение на жените със своята [Обща препоръка № 19 \(1992 г.\)](#) допринесе за признаването на насилието срещу жените като форма на дискриминация по смисъла на Конвенцията.
- ⁹ В рамките на програмата „Дафне“ Комисията финансира [проучване](#) за оценка на възможностите и нуждите от хармонизиране на националните законодателства в областта на насилието срещу жени и деца и на насилието въз основа на сексуалната ориентация. В проучването се изразява становище, че от гледна точка на европейското право би било трудно да се определи подходящо правно основание за някои от предложените минимални стандарти, и че е целесъобразно и уместно ЕС да използва отворения метод на координация (ОМК), за да се насърчи по-голямо сближаване във всички държави членки. Вж.: стр. 188—190.
- ¹⁰ Тези директиви забраняват тормоза на основание на пола и сексуалния тормоз и ги определят като дискриминация, основаваща се на пола.
- ¹¹ Този регламент, който ще се прилага от 11 януари 2015 г., е важен за [жените — жертви на домашно насилие](#), които желаят да упражняват правото си на свободно движение в рамките на ЕС.
- ¹² [Защита на жените от насилие: аналитично проучване на резултатите от третия цикъл на мониторинг на прилагането на Препоръка Rec \(2002\) 5 относно защитата на жените от насилие](#), Съвет на Европа, 2010 г., стр. 40—41.
- ¹³ *Пак там, стр. 14—15.*
- ¹⁴ [Преглед на изпълнението на Пекинската платформа за действие в държавите — членки ЕС: насилието срещу жени: подкрепа за жертвите](#), Европейски институт за равенство между половете, 2012 г., стр. 21—22;

[Насилието срещу жените и ролята на стратегиите за равенство между половете, социално приобщаване и здравеопазване](#), цитиран по-горе, стр. 107—113.

¹⁵ *Пак там*, стр. 113—131; стр. 138—164.

¹⁶ В своите резолюции [от 2009 г.](#) и [от 2012 г.](#) Парламентът подчерта, че стотици хиляди жени в Европа са засегнати от гениталното осакатяване и настоятелно призова Комисията и държавите членки да предприемат мерки за премахване на тази практика. През май 2013 г. Комисията проведе [обществена консултация](#) в тази област. Консултацията, както и [докладът](#) на Европейския институт за равенство между половете бяха използвани от Комисията за изготвянето на поредица от действия, вж.: [Мерки за премахването на гениталното осакатяване на жени](#), COM(2013)0833 окончателен от 25 ноември 2013 г.

¹⁷ [Въпросът за насилието срещу жените в ЕС](#), цитирано по-горе, стр. 38.

Disclaimer and Copyright

Този документ е превод на брифинг, направен от преводаческите служби на Европейския парламент. Оригиналният документ на английски език е единствената достоверна версия. Този брифинг е резюме на публикувана информация и не представлява възгледите на автора или на Европейския парламент. Документът е адресиран до членовете и персонала на Европейския парламент във връзка с тяхната парламентарна работа. Някои от връзките към източници на информация в този документ могат да са недостъпни извън мрежата на Парламента. © Европейски съюз, 2014 г. Всички права запазени.

Photo credits: © Artem Furman/ Fotolia.

<http://www.eprs.ep.parl.union.eu>

<http://epthinktank.eu>

ep@ep.europa.eu